

ETAJAREA VEGETAȚIEI BAZINULUI SUPERIOR AL VĂII PRAHOVA

Claudia D. BIȚĂ-NICOLAE¹

Bazinul superior al Prahovei cuprinde versanții prahoveni ai masivelor Bucegi respectiv Baiului, ambii aparținând Carpaților de Curbură din Carpații românești. Districtul munților Leaota-Bucegi constituie o zonă de trecere între Carpații Meridionali și cei de Curbură, având o structură complexă, cu platforme întinse, abrupturi mari, chei și depresiuni cu înălțimi ce trec peste 2000 m, în timp ce districtul Ciucaș-Baiu-Buzău, dezvoltat în fliș, are înălțimi mai reduse (1200-1400 m).

Clima teritoriului cercetat este temperat continentală dar cu influențe datorate factorilor abiotici regionali, iar în ultima perioadă și a celor antropogeni. Astfel, vegetația întâlnită în bazinului superior al Prahovei este alcătuită dintr-o mare diversitate de grupări vegetale, bine individualizate, care sunt răspândite pe altitudine sunt formă de benzi, alcătuind etaje și subetaje de vegetație (Pignatti 1982).

Limitele actuale ale acestora nu sunt de cele mai multe ori cele naturale, datorită factorilor antropici, însă drept criterii de bază se folosesc: vegetația lemnoasă potențială și vegetația secundară instalată după defrișarea pădurilor (Coldea 1990).

Etajul montan cuprinde vegetația forestieră în lungul bazinului Prahovei și este divizat în trei subetaje:

- ✓ **subetajul montan inferior** reunește pădurile pure de fag (asociația *Phyllitidi-Fagetum*) sau cele de amestec ale fagului cu carpen (grupate în asociația *Carpino-Fagetum*, excluzând, de cele mai multe ori, rășinoasele spontane; la acest nivel se găsesc și asociațiile de prundișuri: *Salicetum purpureae*, *Sambucetum ebuli*, *Salici incanae-Hippophaetum rhamnoidis*).

În cadrul arealului studiat, acesta ocupă o suprafață relativ redusă, la limita inferioară (Comarnic), sub altitudinile de 600-700 m.

- ✓ **subetajul montan mijlociu** cuprinde pădurile pure de fag (*Symphyto-Fagetum*) – care se întâlnesc mai ales în partea superioară a subetajului, formând făgete de mare altitudine pe muntele Caraiman și Coștila, de amestec al fagului cu bradul (*Pulmonario rubre-Fagetum*) sau cu molidul (*Leucanthemo waldsteinii-Fagetum*); limita superioară a subetajului oscilează între 1350-1450 m.
- ✓ **subetajul montan superior** reunește pădurile de molid din asociațiile *Hieracio rotundati - Piceetum* și *Leucanthemo waldsteinii - Piceetum* dar și pădurile de

---

¹ Institutul de Biologie al Academiei, București.

larice din asociația *Saxifraga cuneifoliae* - *Laricetum*; pe versantul prahovean al Bucegilor, reprezintă o bandă foarte îngustă, sau poate lipsi cu desăvârșire pe unele porțiuni, observându-se trecerea directă de la pădurile din subetajul montan mijlociu în etajul subalpin.

Etajul subalpin reunește, în principal, rariștile de limită, tufărișuri de jneapăn și ienupăr din asociațiile *Rhododendro myrtifolii-Pinetum mugo* și *Rhododendro myrtifolii-Vaccinietum*. De asemenea, sunt prezente buruienişurile de munte *Cirsio waldstenii* - *Heracleetum transsilvanici*, *Seslerio haynaldianae* - *Caricetum sempervirentis*, *Deschampsietum caespitosae*, ca și vegetația caracteristică grohotișurilor *Diantho tenuifolii* - *Festucetum amethystinae*, *Seslerio* - *Festucetum versicoloris*, *Carduo kernerii* - *Festucetum carpaticae*.

Etajul alpin cuprinde vegetația tufărișurilor scunde și a pajiștilor alpine din golurile de munte; aceasta este caracterizată de asociații de tundră alpină și asociații de stâncării și bolovănișuri: *Primulo* - *Caricetum curvulae*, *Potentillo chrysocraspedae* - *Festucetum airoidis*, *Cetrario* - *Loiseleurietum procumbentis*, *Scorzonero roseae* - *Festucetum nigricantis*, *Violo declinatae* - *Nardetum*, *Oxytropido carpaticae* - *Elynetum*, *Achilleo schurii* - *Dryadetum*, *Sileno acaulis* - *Minuartietum sedoidis*.

În limitele acestui etaj, se pot distinge: un **subetaj alpin inferior**, unde se găsesc pajiști edificate de *Nardus stricta* ca și pajiști cu *Festucetum amethystinae* având limita superioară a versantului abrupt prahovean al Bucegilor între 2300-2350 m și un **subetaj alpin superior**, care se întinde în regiunile înalte ale masivului Bucegi cu asociații de tundră alpină, pajiști edificate de *Carex curvula*.

Bibliografie

1. ALEXIU V., 1998, *Studiul fitocenologic al vegetației din Masivul Iezer-Păpușa și cheile bazinului superior al Dâmboviței*, Ed. Cultura, Pitești.
2. BELDIE AL., 1967, *Flora și vegetația munților Bucegi*, Edit. Acad. R.S.R. Bucuresti.
3. BIȚĂ CLAUDIA D., 1999, Characterisation of Higher Prahova Basin Flora, *Proceedings of the Institute of Biology, Romanian Academy*, vol. **II**: 23-26.
4. U. BOHN ET ALL., 2004, *Map of the Natural Vegetation of Europe*, Interactive CD-ROM, Federal Agency for Nature Conservation.
5. BORZA AL., BOȘCAIU N., 1965, *Introducere în studiul covorului vegetal*, Edit. Acad. R.S.R. Bucuresti.
6. CRISTEA V., GAFTA D., PEDROTTI F., 2004, *Fitosociologie*, Presa Universitară Clujană, Cluj-Napoca: 156-172.
7. HANSON C. H., CHURCHILL D. E., 1996, *The Plant Community*, Reinhold Publishing Co. New York.
8. IVAN DOINA, 1979, *Fitocenologie și vegetația Republicii Socialiste Romania*. Ed. Did. și Ped. București.
9. SANDA, CLAUDIA D. BIȚĂ-NICOLAE, N. BARABAȘ, 2003, *Flora cormofitelor spontane și cultivate din România*, Ed. Ion Borcea, Bacău, 316 pg.